

Kus Jumalat ei ole?

Üks prohvesfor küsis ühe Rooma paawsti kardinaali käest, et kas ta teaks seda paika nimetada, kus Jumalat ei ole? Kardinaal vastas: „Pörgus.“ Siis ütles prohvesfor: „Ei, Rooma linna ei ole tema mitte, sest tal on seal üks asemik ehk walisjeja.“ See üle saidwad kuurwürst ja isegi kardinaal südamest naerda.

Pole tarwis muretseda.

See sama prohvesfor oli ükskord kuurwürsti juures wõeraks. Kui nüüd prohvesfor laks praetud põldpüüd paberi sisse kiimi mässis ja enese ette pani, ütles kuurwürst: „Härra prohvesfor, teie ei pea mitte muretsema, mis teie peate sööma.“ — „Wäga õige“, ütles prohvesfor, „mina ei taha ka mitte muretseda, seepärast panen ma need põldpüüd oma tasku.“

Wiina jätk.

Rahwas räägib, et kõrtsmikud olla mõnes kohas wiinale jätku juure pannud, nagu piimamehed wahest piimale, et enam ette lõöks; piimale pea-

wad teedärest kraawist wet panema, aga wiinale wahest natuke libedamat, mis mitte just kraawist wõtta ei ole.

Ühes trahteris nägi keegi wõeraste feast, et jämeda kõhuga trahteri papa suure weeämbriga alla wiina keldrisse läks. Ta arwas warssi, mis pärast wana jäme wet keldrisse wiis, sest ta oli enne juba kuulnud, et trahtersnik pidi kange wiina ümberistitaja olema. Seepärast katsus ta kawalust, et seda tempu awalikult teha ja hüüdis korraga: „Tuli lahti, tuli lahti!“ — „Kus? kus?“ hüüdsiwad kõik. „Wiina keldris, wiina keldris!“ wastas tema. Kõik jooksiwad keldei ja nägiwad nüüd igauks, kuidas trahtersnik oma antru sarnatse kõhuga kassiti joodawa wiina waadi otjas istus ja wiinale jätku juure pani. Jah, kust muidu suur rikkus ja suur kõht tuleb?